

Sygn. akt V U 196/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Stanisław Pilarczyk

Protokolant: sekr.sądowy Anna Sobańska

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2023 r. w Kaliszu

odwołania R. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 15 lutego 2023 r. Nr (...)

w sprawie R. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wysokość świadczenia

Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 15 lutego 2023 r. znak (...) w ten sposób, że ustala, iż R. G. ma prawo do uwzględnienia, przy ustalaniu wysokości emerytury, okresu jego zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy u L. Z. od dnia 1 sierpnia 1980 roku do dnia 1 kwietnia 1983 roku.

Sędzia Stanisław Pilarczyk

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 lutego 2023 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., przyznał R. G. emeryturę od dnia 6 stycznia 2023 roku. Odwołanie od powyższej decyzji wniósł R. G., domagając się przeliczenia świadczenia z uwzględnieniem okresu zatrudnienia u L. Z. od dnia 1 sierpnia 1980 roku do dnia 1 kwietnia 1983 roku. Organ rentowy, w odpowiedzi na odwołanie, wniósł o jego odwołanie, podnosząc, iż odwołujący nie był zgłoszony przez swojego pracodawcę do ubezpieczenia społecznego.

Sąd poczynił następujące ustalenia

R. G. urodził się (...). Decyzją z dnia 14 lutego 2023 roku organ rentowy ustalił mu kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku w wysokości 72 150,98 zł. Przy ustalaniu kapitału początkowego nie uwzględniono odwołującemu zatrudnienia od dnia 1 sierpnia 1980 roku do dnia 1 kwietnia 1983 roku, ponieważ nie został on zgłoszony przez pracodawcę do ubezpieczenia społecznego jako pracownik.

(dowód – decyzja o ustaleniu kapitału początkowego – akta emerytalne)

Wydając w dniu 15 lutego 2023 roku zaskarżoną decyzję o przyznaniu odwołującemu emerytury organ rentowy brał pod uwagę kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 435 330,61 zł.

(dowód – decyzja organu rentowego – akta emerytalne)

Od dnia 1 sierpnia 1980 roku do dnia 1 kwietnia 1983 roku R. G. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy przez L. Z., prowadzącego usługi transportowe. Jako pomocnik kierowcy odwołujący zajmował się załadunkiem piasku, żwiru, cegły, pustaków, węgla. W dniu 15 grudnia 1986 roku pracodawca odwołującego wystawił mu świadectwo pracy, z którego wynika, iż był on zatrudniony przez L. Z. jak pracownik, otrzymując wynagrodzenie w wysokości 7 600 zł miesięcznie. Również w legitymacji ubezpieczeniowej odwołującego znajduje się poświadczenie przez L. Z., iż był on jego pracownikiem od dnia 1 sierpnia 1980 roku do dnia 1 kwietnia 1983 roku.

(dowód – świadectwo pracy odwołującego – akta emerytalne; poświadczenie o zatrudnieniu – legitymacja ubezpieczeniowa odwołującego, akta emerytalne; zeznania odwołującego z dnia 6 czerwca 2023 roku [00:04:54] [00:25:52])

Odwołujący R. G., będąc pracownikiem spółdzielni (...) w K. od dnia 2 grudnia 1985 roku do dnia 31 marca 1987 roku, w swoim życiorysie z dnia 26 listopada 1985 roku, podaje, iż od dnia 1 sierpnia 1980 roku podjął pracę w Usługach transportowych.

(dowód – życiorys odwołującego z dnia 26 listopada 1985 roku – akta osobowe odwołującego)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań odwołującego, świadectwa pracy odwołującego od pracodawcy L. Z., poświadczenia o zatrudnieniu z legitymacji ubezpieczeniowej oraz na podstawie życiorysu odwołującego z dnia 26 listopada 1986 roku. Te zebrane dowody potwierdzają, iż odwołujący w spornym okresie od dnia 1 sierpnia 1980 roku do dnia 1 kwietnia 1983 roku był zatrudniony przez L. Z. w pełnym wymiarze czasu pracy na podstawie umowy o pracę.

Sąd Okręgowy zważył co następuje

W judykaturze sądów powszechnych i Sądu Najwyższego utrwalona jest wykładnia, że przy ustalaniu prawa do emerytury uwzględnia się okresy zatrudnienia jako okresy ubezpieczenia (art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach), bez względu na to, czy pracodawca opłacił należne składki. Niewypełnienie obowiązku składkowego przez pracodawcę (płatnika) nie wyklucza jednak zaliczenia okresu pracy jako okresu ubezpieczenia do emerytury. Istotne jest to, czy został zrealizowany tytuł ubezpieczenia. Nieuregulowanie w tym czasie składek nie znosi samego tytułu ubezpieczenia. Jest to okres składkowy, który może być nazwany „ułamnym okresem składkowym”, ale tylko dlatego, że obowiązek składkowy nie został wykonany. Obowiązek zapłacenia składek nie ciążył jednak na pracowniku. Jego niewykonanie nie jest podstawą do odmowy zaliczenia okresu pracy jako okresu ubezpieczenia do prawa do emerytury (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2018 roku, II UK 363/17, OSNP 2019/5/67; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2017 roku, III UK 84/16, Lex nr 2278301; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 2016 roku, II UK 194/15, Lex nr 2048969).

Podobny pogląd wyraził Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 2 stycznia 2019 roku (III AUa 332/18, Lex nr 2638834), gdzie podkreślono, iż „Przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości okresy składkowe uwzględnia się jako okresy ubezpieczenia bez względu na to, czy płatnik niebędący ubezpieczonym opłacił należne za ubezpieczonego składki. Przy weryfikacji okresów uwzględnianych do ustalenia prawa i wysokości emerytury lub renty nie uwzględnia się okresów, za które nie zostały opłacone składki tylko, gdy płatnik składek zobowiązany do opłacania składek na własne ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub osób współpracujących z osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność (płatnikami takich składek) nie opłacił składek na takie ubezpieczenia społeczne. Przeciwnie stanowisko, że skutki zaniechania opłacania składek przez niebędących ubezpieczonymi płatników obarczałyby ubezpieczonych ryzykiem ‘utruty’ składkowych okresów ubezpieczenia, byłoby zaprzeczeniem istoty i automatyzmu prawnego powstawania i podlegania obowiązkowym stosunkom ubezpieczeń społecznych oraz obliczania i opłacania przez płatników całości należnych składek za ubezpieczonych, choćby w części

finansowanych. Ubezpieczony celem uzyskania korzystnych skutków orzeczniczych musi natomiast wykazać, że w kwestionowanych przez ZUS okresach wykonywał pracę.”.

Podobny pogląd wyraził Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 11 października 2021 roku (III AUa 1907/19, Lex nr 3221380), gdzie podkreślono, iż „Przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości okresy składkowe uwzględnia się jako okresy ubezpieczenia, bez względu na to, czy płatnik niebędący ubezpieczonym opłacił należne za nie składki.”.

Zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy, w sposób nie budzący wątpliwości, potwierdził, iż R. G. w okresie od dnia 1 sierpnia 1980 roku do dnia 1 kwietnia 1983 roku był zatrudniony na podstawie umowy o pracę przez L. Z., a fakt nie opłacenia przez pracodawcę składek na ubezpieczenie społeczne odwołującego w spornym okresie nie może powodować, iż powyższego okresu nie można uwzględnić przy ustalaniu wysokości emerytury.

Mając powyższe na uwadze, zgodnie z art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zaskarżona decyzja podlegała zmianie i orzeczono jak w wyroku.

Sędzia Stanisław Pilarczyk